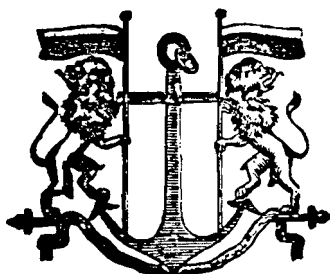

ВАРЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛАЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МѢСЕЦА,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.

Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праца до Градско-Общинското
Управление въ Варна

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 50 стот.
„ втора и трета страници . . . 30 „
„ четвърта страница 20 „

Варна—Градский Кметъ

Прѣдайте на Варненскитѣ граждани Моята сър-
дечна благодарностъ за поздравленията и благопоже-
ланията имъ.

Князьтъ.

София-двореца

До Негово Царско Височество Фердинандъ I
Князь Българский

Господарю,

Рожденний день на В. Ц. В. се отпразднува прѣзь
тая година особено блѣскаво. При необикновенно
множество граждани и гражданки отъ разнитѣ въ
града народности се отслужи най тѣржественно мо-
лебень за дългоденствието и щастливото царуване
на В. Ц. В. и Династията. Тѣлкувателъ на чувствата
на преданнитѣ Ви Варненци, ползувамъ се отъ слу-
чая съ приятния дългъ да поднеса прѣдъ стѣпитѣ
на В. Ц. В. тѣхнитѣ най сърдечни и искрени поз-
дравления съ днешний високознаменателенъ день бе-
предѣлвата имъ любовъ и вѣрноподанически чувства
къмъ Прѣстола и Династията, и благопожеланията имъ
да видѣтъ въ недалечно бъдъще В. Ц. В. пълненъ
Господаръ на обединена България.

Живѣйте В. Ц. В. за славата и благоденствието
на отечеството,

Да живѣй Българската княгиня, да живѣйтъ
Българскитѣ принцове, да живѣй Българский народъ.

За Кметъ: Поповъ

Прѣписъ отъ настоящий ми приказъ да се испра-
ти Господину Варненскому Градскому Началнику
за знание.

(Подп.) За Кметъ: К. В. ПОПОВЪ.

Вѣрно, Серкетаръ: П. В. Петрановъ.

ВАРЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 1291.

Гр. Варна, 31 Януарий 1897 год.

За приеманието оферти отъ желающитѣ
тѣ да сключатъ (4) четири милионний за-
емъ на Варненската Градска Община е о-
прѣдѣленъ съ рѣшение № 76/97 г. на Об-
щинский Сѣвѣтъ окончателно деня 31
Мартъ, ст. стилъ или 12 Априлъ новъ
стилъ текущата година, часа до 5 вечеръта.

Офертитѣ се испращатъ до Общинското
Управление, отъ което интересующитѣ мо-
же да узнаятъ до опрѣдѣления срокъ не-
обходимитѣ имъ подробности по заема.

Преписъ.

ПРИКАЗЪ

Н-о 49

Гр. Варна, 10-й Февруарий 1897 г.

Подписанный Кметъ на гр. Варна, на основание
§ 24 на чл. 88 отъ „закона за Градскитѣ Общини“, спо-
рѣдъ който опрѣдѣлението часоветѣ, до които могатъ
да бждатъ отворени кафенетата, гостилницитѣ и пуб-
личнитѣ домове е предоставено менъ,

ПОСТАНОВИХЪ:

Отъ днесъ до второ распорѣждане публичнитѣ
домове въ гр. Варна да бждатъ отворени ноцѣ до
2 часа слѣдъ срѣдноцъ. На съдържателитѣ имъ вну-
шавамъ да се придържатъ най строго въ § 21 отъ
правилника за проституцията въ гр. Варна. За всѣ-
ко несъблюденіе тоя § ще бждатъ наказани съ 25
лева глоба.

№ 1567.

Вслѣдствие писмото на Варненский Земледѣлче-
ски Кассиеръ, отъ 7 того подъ Н-о 133, Варненското
Градско-Общинско Управление обявява на население-
то въ гр. Варна, че Министерството на Търговията и
Земледѣлието е възвърнало суммитѣ за градобитни-
ната за 1896 год. на варненекитѣ граждани. Вслѣд-
ствие на това приканватъ се всички лица изъ г. Вар-
на, които притежаватъ лозя въ землището „Сесъ-Сев-
мезъ“ и „Къошкъове“ да се явятъ при Земледѣлческия
Кассиеръ, който ще почне раздаванието на тия сумми
на правоимещитѣ отъ днесъ до края на текущій
мѣсець Февруарий.

Гр. Варна, 7 Февруарий 1897 год.

Н-о. 1569.

Гр. Варна, 7 Ноември 1897 год.

Варненското Градско-Общинско Управление разгласява измѣжду заинтересованитѣ коньовъдци въ общината, че по исканието на Окръжний Съвѣтъ по коньовъдството въ окръга, Дирекцията на Кабиюкския Държавенъ Коньозаводъ и пр. измѣни распорѣдението по пунктове на жабцитѣ, които прѣз текущата 1897 година ще бждатъ доведени на станция въ Варненский Окръгъ, така:

Жребецътъ „Етна“ ще бжде на станция въ с. Николаевка, Николаевска Община, Варненска Околия, вмѣсто въ гр. Варна.

Жребецътъ „Ветерокъ“ — въ с. Енидже, Енидженска Община, Добричка Околия, вмѣсто въ градъ Добричъ.

Жребецътъ „Лесица“, прѣдзначенъ за завода на Л. Ангеловъ въ с. Харманлъкъ, Елибейска Община, Добричка Околия, си остава пакъ за тамъ.

Жребецътъ „Курдъшъ“ въ с. Махалъчъ, Шаджкьсийска Община, Провадийска Околия, вмѣсто въ гр. Варна.

Жребецътъ „Марсъ“, остава пакъ въ с. Новосело, Новоселска Община и Околия.

Жребецътъ „Громки“; — въ с. Сюлейманлъкъ Сюлейманлъшка Община, Балчикска Околия, вмѣсто въ гр. Балчикъ.

Н-о. 1739.

Гр. Варна, 11 Февруарий 1897 г.

Варненското Градско-Общинско Управление обявява, че вслѣдствие исказаното мнение на Върховния Ромънски съвѣтъ, Ромънското Кралевско Правителство е запрѣтило внасянето въ държавата си кирливи амбалажни книги, прочетени вѣстници и всѣкакъв другъ видъ печатни стари книги, което рѣшение е влѣзло въ сила отъ 23-й Януарий 1897 година.

Н-о. 1398.

Гр. Варна, 4-й Февруарий 1897 год.

Варненский Окръженъ съвѣтъ по коньовъдството съ рѣшението си отъ 4-й Януарий т. г. година протоколъ No 1, е постановилъ: „да се кастриратъ (скопяватъ) всичкитѣ неудобри ни отъ прѣгледвателната коммисия жребци и бикове отъ салитѣ имъ притежатели и за неиспълнение горното постановление, да имъ се налага съответствуещето наказание.“

Варненското Градско Общинско Управление като разгласява това мѣжду население въ гр. Варна, обявява, че къмъ края на мѣсець Май т. г. ще се провѣри, да ли е изпълнено горното распорѣждане отъ страна на притежателитѣ на такива жребци и бикове и противъ неиспълнителитѣ му ще се съставятъ актове възъ основание чл. 475 отъ дѣйствующий наказателенъ законъ, които ще се испрацатъ въ Окр. Съвѣтъ за надлѣжно отъ страната му распорѣждане.

Вслѣдствие писмата на Г-на Варн. Гр. Началникъ отъ 10-й того подъ № № 1519, 1521, 1522 и 1523 Варн. Гр. Общ. Управление оцянява на населението отъ гр. Варна за знание слѣдното:

1) По коньетѣ въ с. Дурутъ Калфа се появила болѣстѣта „Саъп“, а въ с. Богданъ, Добр. околия, по овцетѣ върлувала болѣстѣта „Шарка“.

2) По овцетѣ въ с. Гюлеръ-Кьой, Куртъ-Бунарска околия, била констатирана сжщата болѣстѣ.

3) По овцетѣ въ с. Калипетрово, Силистр. околия, се появила болѣстѣта „Краста“.

4) Появившата се по коньетѣ въ сжщото село болѣстѣ „мангафа“ се прекратила.

За Кметъ: К. В. ПОПОВЪ.

Секр. П. В. Петрановъ.

Вѣдомость

За числото на искланий добитъкъ въ Варн. Гр. Общ. скотобойна прѣзъ врѣмето отъ 15 до 23 Януарий н. г.

Овце	Кози	Агнета	Ярета	Волове и крави	Биволи	Телета	Свинѣ	Всичко
256	32	—	—	173	11	11	118	601

Гр. Ваана, 23 Януарий 1897 год.

Варнен. Градско Общ. Ветерин. фелдшеръ: Хр. Георгиевъ

Вѣдомость

За числото на исклания добитъкъ въ Варн. Град. Общ. скотобойна прѣзъ врѣмето отъ 23 Януарий до 1 Февруарий 1897 год.

Овце	Кози	Агнета	Ярета	Волове и крави	Биволи	Телета	Свинѣ	Всичко
143	19	—	—	188	5	11	166	532

Гр. Варна, 1 Февруарий 1897 год.

Варн. Град. Общ. Ветерин. фелдшеръ: Хр. Георгиевъ

Вѣдомость

За числото на искланий добитъкъ въ Варненската Градска Общинска скотобойна прѣзъ врѣмето отъ 1 до 8 Февруарий 1897 год.

Овце	Кози	Агнета	Ярета	Волове и крави	Биволи	Телета	Свинѣ	Всичко
48	2	2	—	148	8	9	77	294

Гр. Варна, 8 Февруарий 1897 год.

Варнен. Град. Общ. Ветерин. фелдшеръ: Хр. Георгиевъ

ВАРНЕНСКО ГРАД. ПОЛИЦ. УПРАВЛЕНИЕ

Произшествия случивши се въ градъ Варна прѣзъ мѣсець Януарий г. г.

1) На 2-й сѣщій вечерята се намѣри въ Варнен. лозя въ мѣстността „Франга дереси“ $\frac{1}{4}$ часъ расстояние вѣнъ отъ града, умъртвенъ съ ножъ отъ неизвѣстни лица, Варненския жителъ Тодопъ Илиевъ.

2) На 22-й сѣщій прѣзъ денъ по пѣтя водящъ за селата Ени-кѡй и Джебизлий въ мѣстността „Казанъ-чешме“ на 4 километра расстояние отъ града се намери Варненеца Хулусъ Глигоръ Калошрополу, убитъ съ ножъ отъ неизвѣстни злодѣйци.

Град. Началникъ: **И. Д. Икономовъ.**

Секретаръ: **М. Джебзаровъ.**

Въ Варнен. Гр. Общинска библиотека прѣзъ текущата 1897 година се получаватъ и винаги сѣ на расположението на читающата публика слѣдующитѣ периодически списания, иллюстрирани журнали и политически вѣстници:

I Български.

1. „Българско периодическо списание“ — Сръдецъ.
2. „Мисль“, мѣсечно научно-литературно списание — София.
3. „Свѣтлина“, мѣсечно иллюстрирано списание — София.
4. „Български прѣгледъ“, мѣсечно литературно списание — София.
5. „Българска Сбирка“, мѣсечно литературно списание — Пловдивъ.
6. „Вѣра и разумъ“, мѣсечно списание, за вѣра, наука и нравственность.—Пловдивъ.
7. „Ветеринарна Сбирка“, мѣсечно списание по ветеринарната медицина и скотовѣдството—София.
8. „Звѣздца“, мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца — София.
9. „Искра“, научно-литературно мѣсечно списание — Шуменъ.
10. „Медицинска Бъседа“, мѣсечно популярно медицинско списание — Видинъ.
11. „Списание на Българ. Икономическо Дружество“ — София.
12. „Ново Земледѣлие“, полумѣсечно селско стопанско списание — Руссе.
13. „Християнски Свѣтъ“, мѣсечно списание — Свищовъ.
14. „Домашенъ Приятель“, мѣсечно списание за наука, религия, промышленность и книжнина—Самоковъ.
15. „Държавенъ Вѣстникъ“, излиза всѣки присѣственъ денъ — София.
16. „Орало“, органъ на Българ. Земледѣл. Дружество — София.
17. „Свобода“, всѣкиденевенъ вѣстникъ — София.
18. „Пловдивъ“, (вѣстникъ), излиза веднѣжъ въ седмицата — Пловдивъ.
19. „Новини“ седмиченъ вѣстникъ, политически научно-литературенъ и духовенъ — Цариградъ.
20. „Прогресь“, излиза два пѣти въ седмицата — София.
21. „Законность“, политическо литературенъ вѣстникъ — Руссе.

23. „Зорница и Дъ теводителъ“, полумѣсеченъ вѣстникъ за младежи и дѣца. — Самоковъ
24. „Гласъ Македонски“, еженедѣленъ политико-литературенъ вѣстникъ.— София.
25. „Македония“, органъ на неосвободенитѣ българи. — София.
26. „Въздържателъ“, ежемѣсеченъ листъ—Пловдивъ
27. „Свѣтъникъ“, еженедѣленъ църковно общественъ вѣстникъ — София.
28. „Женски свѣтъ“, двѣнедѣленъ вѣстникъ—Варна;
29. „Руссенский общински вѣстникъ“, излиза всѣка седмица — Руссе.
30. „Миръ“, ежедневенъ политико-литературенъ вѣстникъ — София.
31. „Свѣтлина“, политически вѣстникъ — София;
32. „Знаме“, политико-литературенъ вѣстникъ — София.
33. „Народни права“, политико-литературенъ вѣстникъ — София.
34. „Социалистъ“, седмиченъ вѣстникъ, органъ на българ. социаль-демократическа партия — София.
35. „Учителски другаръ“, органъ на бъл. учител. сѣвъзъ — София. — София.
36. „Българ. търговски вѣстникъ“ — София.
37. „Бюлетинъ“, органъ на търговско индустриалнитѣ камари. — София.
38. „Родолубецъ“, органъ на народнитѣ интереси — София;
39. „Плевенски гласъ“, седмиченъ политико-литературенъ вѣстникъ — Плевенъ;
40. „Свободенъ гражданинъ“, органъ на Варнен. либерално бюро — Варна;
41. „Сливенъ“, общественно литературенъ вѣстникъ — Сливенъ;
42. „Странджа“, органъ на дружеството „Странджа“. — Варна;
43. „Освобождение“, социаль-демократически вѣстникъ — Търново

II. Русски.

44. „Вѣстникъ Европы“, ежемѣсячный журналъ историко-политики и литературы—С.—Петербургъ;
45. „Сѣверный вѣстникъ“, ежемѣсячны литературно-научныи и политически журналъ — С. Петербургъ.
46. „Русская мысль“, ежемѣсечно — литературно-политическое издание — Москва;
47. „Русское богатство“, ежемѣсячный литературный и научный журналъ — С.—Петербургъ;
49. „Журналъ гражданскаго и уголовного права“ — С. Петербургъ;
50. „Вѣстникъ общественной гигиены, судебной и практической медицины“ — С.—Петербургъ;
51. „Пантеонъ литературы“, трѣхмѣсячный историко-литературный журналъ — С.—Петербургъ;
52. „Филологический журналъ“, трѣхмѣсячно издание — С.—Петербургъ;
53. „Живая старина“, периодическо издание, отдѣленія етнографія императорскаго рускаго географическаго общества. — С.—Петербургъ
54. „Образование“, педагогическй и научно-популярный журналъ — С.—Петербургъ;
55. „Родникъ“, иллюстрированный журналъ для дѣтей. — С.—Петербургъ;
56. „Воспитание и обучение“, ежемѣсячный педагогическй листокъ.—С.—Петербургъ
57. „Книжный вѣстникъ“, журналъ книжно-торговой, издательской и литературной дѣятельности въ Россіи.—С.—Петербургъ;
58. „Вѣстникъ воспитанія“, научно-популярный журналъ для родителей и воспитателей.—Москва

59. „*Всѣмирная иллюстрация*“, еженедѣлный иллюстрированный журналъ. — С. — Петербургъ

60. „*Нива*“, иллюстрированный журналъ литературы, политики и современной жизни. — С. Петербургъ

61. „*Судебная газета*“, еженедѣлный журналъ С. — Петербургъ;

62. „*Историческій вѣстникъ*“, ежемесячный историческій журналъ. — С. Петербургъ;

63. „*Природа и люди*“, иллюстрированный популярно-научный еженедѣлный журналъ. — С. — Петербургъ

64. „*Сѣверъ*“, еженедѣлный литературно-художественный журналъ (съ ежемѣсяч даров. прилож. 12 книгъ „Библиотека Сѣвера“) — С. — Петербургъ;

65. „*Недѣля*“, еженедѣлная газета, съ приложениемъ ежемѣсячныхъ „*Книжекъ недѣли*“. — С. — Петербургъ;

66. „*Ремесленная газета*“, еженедѣльное издание съ полтипажами въ текстѣ — Москва;

67. „*Вопроси Философій и психологій*“, выходитъ пять раза въ годъ. — Москва;

68. „*Научное обозрѣнiе*“, ежемѣсячное издание. — С. — Петербургъ;

69. „*Отголоски*“, еженедѣльное издание. — С. Петербургъ;

70. „*Вокругъ свѣта*“, еженедѣлный иллюстрированный журналъ. — Москва;

71. „*Будте здорови*“, еженедѣльное издание. — С. Петербургъ;

72. „*Стрекоза*“, еженедѣльное издание. — С. — Петербургъ;

73. „*Вѣстникъ иностранной литературы*“, — С. — Петербургъ;

74. „*Миръ Божий*“, ежемѣсячный журналъ. — С. Петербургъ;

75. „*На помощь матерямъ*“, педагогическій журналъ. — С. — Петербургъ;

76. „*Новое время*“, ежедневная политико-литературная газета. — С. Петербургъ.

III. Французски.

77. „*Revue des deux mondes*“, списание за литература и наука, излиза два пѣти на мѣсець. — Парижъ.

78. „*Le Illustration*“ journal universel, излиза всѣка седмица. — Парижъ;

79. „*Revue scientifique*“, излиза всѣка седмица — Парижъ;

80. „*Revue politique et literaire, Revue Bleue*“, излиза всѣка седмица. — Парижъ;

81. „*La Nature*“, revue des sciences, et de leurs applications aux arts et a l'industrie' journal hebdomadaire illustre. — Paris;

82. „*Le Jardin*“, journal bi-mensuel d'Horticulture qe nergale, излиза всѣка седмица. — Парижъ;

83. „*L'art Français*“, revue hebdomadaire illustre Парижъ;

84. „*L'Independanse Roumane*“, всѣкидневенъ вѣстникъ. — Bucarest;

IV. Нѣмски.

85. „*Illustirte Zeitung*“, седмиченъ иллюстрированъ журналъ. — Лаипцигъ и Берлинъ;

86. „*Archiv fur slavische philologie*“. V. Jagitsch, излиза четири пѣти въ годината. — Берлинъ;

V. Турски.

78. „*Сервети—ѵ—фунтонъ*“, седмиченъ иллюстриванъ Журналъ. — Цариградъ;

VI. Английски.

88. The Illustrated „*London News*“ седмиченъ иллюстрированъ журналъ. — Лондонъ.

VII. Чешски.

89. „*Osvéta*“, периодически литературно списание. — Прага;

90. „*Česky Lid*“, периодическо списание. — Прага

VIII. Сърбски.

91. „*Дьло*“, периодическо литературно списание — Бѣлградъ.

Отъ Библиотечното Управление на Варнен. Гр. Общ. Библиотека.

ЧУМАТА.

Въ края на минѣлата година, една отъ най-опустошителнитѣ болѣсти, една отъ болѣститѣ, противъ която челоувѣството е най-безсилно — *чумата*, е прѣскочила границитѣ на своето отечество и, по бързото си распространение, изглежда да е сторила намѣрение да посѣти и нашия материкъ. Тая болѣсть, която за послѣденъ пѣтъ е върлувала въ 1836 година въ България, която е дала и името си на тая смъртоносна година — чумава година, е съставлявала епохално събитие и много отъ нашитѣ стари хора основаватъ своето лѣточисление на тая злощастна година. Дали тоя ужасенъ бичъ, неизвѣстенъ още на нашето поколѣние, ще се спрѣ, дали той ще продължава пѣтъ си, дали ще може да се запази Европа отъ него — е въпросътъ, който занимава днесъ всѣкого; за това въ настоящата си стати даваме кратки свѣдения за историята, причинитѣ признацатѣ, опасността, лѣкуванието отъ чумата.

I. История.

Чумата, може би, е стара толкова, колкото и самото челоувѣчество. За най-старо, извѣстно, нейно огнище се счита Египетъ. Въ 542 година тя е излѣзла отъ Египетъ и е варлувала въ Персия и брѣговетѣ на Сръдиземно море; тази ѵ расходка е извѣстна подъ името юстинианова чума. Отъ тогава до кждѣ срѣдата на XIV столѣтие слѣдитѣ ѵ сж биле изгубени. Въ 1334 година се появява въ Китай а отъ тамъ слѣдъ 13 години стига прѣвъ Италия, Персия, Руссия, въ Европа, гдѣто е траяла отъ 1347 — 1350 и е взела, казватъ, 25 милионъ души, а опустошенията ѵ въ цѣвия свѣтъ сж смѣтани на повече отъ 40 милиона смъртни случаи.

Отъ срѣдата на XIV столѣтие до срѣдата на XIX — чумата прѣтърпява едно постоянно отстъпление, съ нѣколко нови нѣ кратки опити за нападение, къмъ своето първоначално огнище. Въ началото на настоящето столѣтие тя се е появявала на два пѣти (1803, 1813) въ Цариградъ и отъ тамъ се е распрострѣла по цѣлата тогавашна Европейска Турция.

Въ 1840—1842 година чумата е напустѣла своето послѣднѣо европейско огнище — Турция.

Отъ втората половина на настоящето столѣтие до нашитѣ дни чумата е върлувала като мѣстна болѣсть, безъ да прави голѣми опустошения и безъ да взема голѣми пространства въ Африка и въ Азия: Асирия, Иракъ-Араби, Персия, Туркестанъ, Афганистанъ, Индустанъ и Китай. Въ тия страни болѣстьта

е прѣдставлявала ендемоэпидемични огнища и само веднѣжъ въ 1877—1879 е прѣминала отъ персия въ Руссия, въ единъ малѣкъ окръгъ въ Астраханската губерния — Ветлянка.

II. Чумата въ настояще време.

Чумата, която въ продължение на 50 години си бѣ стояла дома, съ исключение на една малка расхodka, направена до Ветлянка, изглежда отъ 1894 година да взема едно нападателно движение, едно движение напрѣдъ. Тя е прискочила естественнитѣ си граници и се появила, *отъ една страна* въ Китай: Кантонъ, Формозъ, Хонгъ-Конгъ и пр. *отъ друга* — въ Индустанъ: Бомбай. Най-сетнѣ отъ Бомбай тя се е качила на парахѣдитѣ съ индустанскитѣ поклонници и е слѣзала послѣднитѣ дни въ Камаранъ, на Червеното море. Появившата се чума въ послѣднитѣ два пункта: Бомбай и Камаранъ прѣдставлява една сериозна опасностъ и ако не се взематъ на време международни санитарни мѣрки, не е чудно, благодарение на бързитѣ съобщителни сръдства, болѣстѣта да прѣмине скоро и въ Европа, било по море, било, още по-лесно, по сухо прѣзъ мала-Азия и Цариградъ.

III. Причинитѣ на чумата и распространението ѝ

Първоначалната причина на чумата е единъ микроорганизмъ, откритъ и описанъ отъ Yersin и Kitasato прѣзъ 1894 година въ Хонгъ-Конгъ. Бациллътъ на чумата е късъ, дебелъ, съ закраглени краища, може да се развѣжда въ много сръди и се намѣрва въ голѣмо количество въ гноясалитѣ лимфатически слѣзи на отоцитѣ. Той се сръща рѣдко и въ по-малко количество въ кръвта. Веществото отъ гноясалитѣ слѣзи, което съдържа въ голѣмо количество чумева зараза, прѣсадено на мишки и морски свинчета, уморява ги сигурно. Прилепчивостѣта на чумата е очевидна, нѣ не сж извѣстни толкова *пѣтищата и сръдствата*, посредствомъ които става прѣнасянието.

Единъ отъ най-честитѣ способности за заразяване е прѣхващанието чрѣзъ *право допирание* до болния. Това се доказва съ факта, че лѣкаритѣ и давающитѣ помощъ на чумавитѣ, бидейки въ право съприкосновение съ тия послѣднитѣ, плащатъ голѣмъ данѣкъ на чумата. Косвенното заразяване чрѣзъ вещитѣ, оцапани отъ болния, е възможнo тѣй сжщо. За доказване тоя начинъ на заразяване сж биле правени провѣрвания въ 1835 година въ Каиро, въ присѣствието на нѣколко лѣкари: „на 15 Априлий по обѣдъ, Ибрахимъ Сесанъ и Бенъ Али, осждени на смъртъ, лѣгнажли въ лѣгла, на които сж лѣжали по-напрѣдъ болни отъ чума. На 19 Априлий, Ибрахимъ получилъ чума съ отоци и на 23 умрѣлъ. Бенъ Али получилъ тѣй сжщо болѣстѣта, но въ легка форма“.

Въздухътъ не изглежда да е въ състояние да прѣнесе болѣстѣта отъ едно мѣсто на друго. Чумата не прѣминава чрѣзъ въздуха отъ една къща въ друга, ако жителитѣ не сж се съобщавали прѣдварително. Тя не прѣскача кордонитѣ и за това усдинението съставлява едно отъ най-могъщитѣ сръдства за защита отъ чумата. Въ сръдата на заразени мѣстности, сж могли да се опазятъ отъ чумата къща и цѣли заведения, когато сж затваряли вратитѣ си и не сж приемали никакво съобщение съ външния свѣтъ. Като подкрѣпление на тоя фактъ, г-нъ Д-ръ Минчевичъ, който е билъ дѣте прѣзъ послѣдната чума въ България, разказва, че когато болѣстѣта, прѣнесена отъ Севлиево, се появила въ Търново, Българитѣ се разбѣгали всички по колибитѣ и околнитѣ села и вслѣдствие избѣгване съобщението помежду си, мрѣли по-малко, а Турцитѣ мрѣли като мухи. Отъ всички

Българи въ Търново се намѣрилъ единъ по-дърво-стенъ, който останалъ въ града, но се снабдилъ съ провизии за нѣколко мѣсеци и догдѣто стоялъ въ къщи, не пушалъ никого: по този начинъ въ сръдъ заразения градъ е можалъ да се опази, той и цѣлото му семейство, отъ болѣстѣта. Почитаемия колега расправя още, че тия села и градове, които сж пазили строго уединение, които не сж пропуцали въ стѣнитѣ си никого отвънъ, сж се запазили отъ чумата. Така напр. Габровци сж пазили града си въорѣжени съ пушки и ножове, не сж пропуцнали никого да влѣзе вътрѣ и по тоя начинъ Габрово се е запазило отъ страшния бичъ.

Почвата има по всѣка вѣроятностъ влияние за распространението на болѣстѣта. Yersin казва, че е намѣрилъ чумави бацилли въ почвата на една заравена къща, 4—5 сантиметра дълбоко.

Участието на животнитѣ въ прѣнасянието на болѣстѣта е извѣстно и се потвърждава отъ слѣдующитѣ факти:

Въ чумовитѣ огнища въ Индустанъ населението е забѣлявало, че прѣди появяванието болѣстѣта, намѣрватъ се умрѣли мишки въ къщитѣ, а въ околността на селата се намѣрватъ умрѣли змии и умрѣли чакали, които сж били подобни змии. Мѣстнитѣ жители познаватъ много добръ тия признаци, които прѣдшествоватъ избухванието на болѣстѣта и бързатъ да избѣгватъ.

Yersin е намѣрилъ въ мухитѣ, мишкитѣ и много други животни, умрѣли въ къщята или въ улицитѣ на Хонгъ-Конгъ чумави бацилли.

Пѣтищата, прѣзъ които чумавата зараза прониква въ нашето тѣло сж още неизвѣстни.

Обаче, фактътъ, че при болнитѣ отъ чума заболѣватъ дълбоконаходящитѣ се лимфатически слѣзи въ подмишечната и хълбочната области, като почватъ отъ повърхността и се заразяватъ по-дълбокостоящитѣ, е далъ право на Аоуама да мисли, че чумния бациллъ влиза въ лимфатическитѣ слѣзи чрѣзъ малки ранички, удрасквания и пр. Китайцитѣ иматъ обичай да ходятъ повечето боси, когато Японцитѣ носятъ обуца. На това обстоятелство Аоуама приписва честото и почти редовно хълбочно заразяване отъ чума у Китайцитѣ, когато болнитѣ отъ чума Японци не показватъ почти никога измѣнения, и подувания на хълбочнитѣ слѣзи, а всѣкога на онѣзи въ подмишницата.

Тѣзи съображения на Аоуама се съгласяват напълно съ сжществуещото мнѣние, че распространението на чумата не стои въ права свѣръзка съ водата, храната и пр.; прѣнасянието на бациллитѣ става вѣроятно чрѣзъ дрѣхитѣ и др. принадлежности, калъ, прахъ, отъ гдѣто бациллътъ дохожда въ ранитѣ.

Освѣнъ заразата, като прѣдрасполагающа къмъ чумата причини дѣйствуватъ още: бѣдността, гладѣтъ, нечистотата, натрупванието и въобще несъблюденнието правилата, прѣдписани отъ здравословната наука.

Рисата нѣма никакво влияние за развитието на болѣстѣта; бѣла, черна, жълта раси сж равни прѣдъ нежъ.

Почвенитѣ условия тоже нѣматъ никакво влияние: чумата се развива еднакво въ низкитѣ както и въ високитѣ и планински мѣстности.

Метеорическитѣ условия, напротивъ, иматъ едно значително влияние. Може да се каже, че за развитието на чумата е нужна извѣстна температура, нѣ една много висока температура 45°—50° е противна и често спира болѣстѣта. Чумата не е върлувала никога въ мѣстности, расположены не по-малко отъ 20° сѣверна ширина.

IV. Признаци на чумата.

Развитието на болестта представлява четири периода: *измътване, нахлуване, сила и свършек*.

а) Измътването трае отъ 2—7 дена.

б) Нахлуването е бързо, непрѣдвидено. Болестта почва съ главоболие, виение свѣтъ и вжтрѣшенъ огънь. Тоя периодъ трае отъ нѣколко часа до нѣколко дена и прѣдставлява различни сили.

в) Въ силата на болестта болния прѣдставлява суха и горѣща кожа, неутолима жажда, силно главоболие, болки въ стомаха и червата, повръщание и често дишание.

г) Два три дена слѣдъ трѣската, нѣкогажъ по-скоро, се появяватъ отоцитѣ, които излизатъ, слѣдъ непоносими болки, въ хълбоцитѣ, подмишницитѣ, врата и другадѣ. Отъ шестия до десетия день болния почва да се подобрява или умира.

Освѣнъ това развитие на болестта, което е общо и което съставлява значително тежка форма, чумата прѣдставлява още двѣ други форми: *молниеносна* и *лека*; въ първата форма смъртта настъпва нѣколко часа слѣдъ разболѣването, а въ втората — болестта прѣминава много легко.

V. Патологическа анатомия.

Анатомопатологическитѣ измѣнения при чумата сж били описани за първъ пѣтъ въ Италия, а по-сериознитѣ изслѣдвания сж станѣли въ Южна Франция прѣвъ 1720 година.

Изобщо анатомическитѣ измѣнения отговарятъ на клиническитѣ признаци.

а) *Нервна система.* — Кръвонахлуване въ вентѣ, кръвни пятна върху мозъчното вещество, набиране гной и кръвъ подъ паяжиновидната ципа. Общо размегчение на цѣлата нервна система.

б) *Дыхателни и кръвообращателни системи.* — Бѣлитѣ дробове обикновенно сж непожтнѣти. Сърцето, особено дѣсното, е увеличено въ обемъ. Венната система е по нѣкога много разширена и голѣмитѣ сини жили се растягатъ по нѣкогашъ като тѣнитѣ човѣшки черва.

в) *Смилателна система.* — Стомахътъ съдържа една лигава материя, прилична на смѣсъ отъ злъчка, кръвъ и масло. Лигавата му ципа е размегчена и по нѣкой пѣтъ уязвена. Червата прѣдставляватъ сжщитѣ измѣнения, като стомаха.

Черния дробъ е увеличенъ и прѣдставлява силно кръвонахлуване.

Далакътъ е всѣкога уголѣменъ, хиперимиранъ и размегченъ.

г) *Лимфатическа система.* — Бубоническитѣ отоди се намѣрватъ исключително въ лимфатическитѣ слѣзи. Въспалението на слѣзитѣ се продължава по съсѣдство и образуватъ една непрѣкъснѣта верига отъ повърхността къмъ вжтрѣшността на тѣлото.

Заболелитѣ слѣзи сж ту червени и твърди, ту размегчени и прѣродени. Съсѣдитѣ и нервитѣ, които се намѣрватъ въ слѣзитѣ, зематъ участие въ общото възпаление; това обяснява силнитѣ болки, които се дължатъ на неврита и натиска.

VI. Опасность.

Чумата, която се распространява и заплашва Европа съ нахлуването си, е тѣй сжщо злокачествена, както и чумата въ мнѣлитѣ врѣмена. Изобщо нейната смъртоносность е отъ 90—95 %. Въ Бомбай е имало до сега 2430 случая, отъ които 1725 умрѣли, 70 % смъртность.

Чумата въ Ветлянка, въ 1877—1879 е дала 94—95 % смъртность.

Въ Индустанъ, въ 1876 година, е имало 94 % смъртность.

Въ Хонгъ-Кюнгъ, въ 1894 година чумата е произвела 95 % смъртность у заболѣлитѣ.

VII. Лѣкувание.

За лѣкуването на чумата сж опитали всички сжществующи лѣкарства отъ органически и неорганически съставъ.

Въ първата половина на настоящето столѣтие Frank е установилъ едно симптоматическо лѣчение, което се оправя къмъ органитѣ, които сж най-силно заболѣли. Това лѣчение може да се резюмира по слѣдующия начинъ:

1) Проста чума, лѣкува се съ спазване всички здравословни правила и диета.

2) Въспалителна чума, лѣкува се съ кръвопускание, скърификации, слабители и расхладителни питиета.

3) Стѣмашна чума, лѣкува се съ повръщатели, слабители и противоглистни.

4) Нервна чума, лѣкува се съ възбуждающи и спиртни питиета.

Прието е изобщо, цето лѣкуването да се отправя противъ най-заплашвающитѣ признаци. Отоцитѣ се разрѣзватъ, прѣмиватъ и прѣврѣзватъ съ антисептическа прѣврѣзка.

Д-ръ Yersin е сполучилъ да приготви една противочумна сурватка по сжщитѣ начала, както се приготвяла и противодифтеритната сурватка, т. е. прѣсаждамъ е многократно конѣе съ разводи отъ чумави бацilli; отъ тона прѣсаждане конѣетѣ ставатъ невъсприемчиви къмъ чумата и кръвната имъ сурватка дѣйствува като *противоотрова* на *отравлението*, произведено отъ чумитѣ бацilli у човѣка.

За да можемъ си обясни по-лесно лѣчебното дѣйствие на противочумната сурватка, нужно е да знаемъ, че малкитѣ животинки съставляющи заразата на чумата, изнамѣрени отъ Yersin и Kitasato, като проникнатъ въ тѣлото на човѣка или като се развѣждатъ искусственно въ буийонъ, произвеждатъ едно отровно вещество, което за краткостъ се нарича *отрова* или *токсинъ*. Това отровно вещество причинява смъртта у човѣка. Ако една несмъртоносна частъ отъ тая отрова се нацѣрка подъ кожата на единъ конъ и слѣдъ нѣколко врѣме се источи кръвта му и тая послѣдната се остави да се съсире, то получената кръвна сурватка има свойства противоотровни и тая сурватка се нарича *противоотровна* или *анти-токсинъ*. Тя уничтожава, неутрализира дѣйствието на чумавата отрова и произвежда излѣкуването.

Отъ начало Yersin е правилъ своитѣ опити за лѣкувание съ противочумна сурватка върху плѣхове и мишки, които се поболяватъ отъ чумата, както хората. Тия опити съ животнитѣ му дали много добри и насърчителни резултати и той се рѣшилъ да приспособи това ново лѣчение и върху човѣка. За тая цѣль Yersin е отишълъ въ китайския градъ Апоу, който брои 300,000 жители и въ който чумата е правяла своитѣ опустошения. Тамъ той лѣкувалъ двадесетъ и трима души, отъ които двадесетъ и единъ или 91 % оздравели, нѣ билъ принуденъ да прѣерати лѣкуването си, защото противочумната сурватка, съ която располагалъ, се свършила.

Това успѣшно лѣкувание е направило голѣмо впечатление на Китайцитѣ, които отблагодарили както трѣбва Д-ръ Yersin'a. По тоя поводъ, г-нъ Mitignon, воененъ лѣкаръ, аташиранъ при французско-то консулато въ Пекингъ, е написалъ слѣдующето писмо до Semaine médicale:

„Откритието на противочумната сурватка отъ г. Yersin и полученитѣ добри резултати въ нѣкои части на Китай сж биле много добрѣ оцѣнени отъ населението. Така напр. въ Апоу нашия съотечественикъ е билъ испратенъ тържественно до парахода, съ който се е завържилъ въ Хонгъ-Конгъ. Ще бжде интересно, може би, за вашитѣ европейски читатели да знажтъ какъ това откритие, което прави честь на Француската наука, е оцѣнено отъ Китайцитѣ. Ето едно извлѣчение отъ вѣстникъ Нои-Рао отъ 27 Юлий, посвѣтено на г. Yersin'a и озаглавено: Единъ новъ Ноат'о (Ноат'о е името на единъ прочутъ лѣкаръ, който е живѣлъ приблизително прѣди 2,000 години и когото смѣтатъ за гений по медицината и му сж направени многобройни храмове).

„Оточната чума варлуваше въ Апоу и отъ тричетири мѣсеца китайскитѣ лѣкари се виждахъ обезоржжени прѣдъ напредванието на епидемията, когато въ послѣднитѣ дни на мѣсець Юлий пристигна единъ френски лѣкаръ, Yersin. Единъ отъ нашитѣ редактори го придружи въ болницитѣ и покоитѣ, гдѣто той е прѣгледалъ болнитѣ. Не се бѣхъ изменили още три дни и той изцѣри повече отъ двадесетъ души мъже и жени. Но неговото лѣкарство се бѣ свършило и той замина за Хонгъ-Конгъ на 2 Августъ. Всичкитѣ, които бѣхъ получили неговитѣ благотворни грижи, го слѣдвахъ и не искахъ да го пуснатъ да трѣгне. Приготовили му бѣхъ подаръци и, въ негова честь, хвърляхъ фишеци. Г-нъ Yersin, се задоволи съ удоволствието, че е направилъ добро, отказа всичкитѣ подаръци и това повдигна повече неговата прочутостъ и въсхищението на населението.

Г-нъ Yersin приготвяла самъ лѣкарството, което употребява. То е едно четно тѣло, което се нарича „серумъ“. Той продупчва въ областта на кръста, безъ да обръща внимание на мѣстонахождението на отоцитѣ: Болнитѣ които сж много опасно залонени, слѣдъ два дена сж вънъ отъ опасността, а които сж легко—оздравятъ веднага. Всичкитѣ негови опити се увѣнчахъ съ сполука“. И Нои-Рао прибавя:

„Не е ли това едно божественно изобрѣтение? Кой би се осмѣлилъ да каже, че това не е самия Ноат'о, който се е повържилъ пакъ на земята?“.

До колкото достигатъ нашитѣ свѣдения, противочумна сурватка се приготвяла и отъ изнамѣрителя на противодифтеритната сурватка Д-ръ Ру, който въ едно свиждане, на запитванието какво мисли за дохожданието на чумата въ Франция, отговорилъ че неговото отечество притежава достатъчно срдства за защита въ своитѣ пристанища, гдѣто може да се уедини всѣкой случай отъ чума, и ако даже тая послѣдната сполучи да се промъкне въ Франция, той не се бои толкова, понеже до това врѣме щѣло да има приготвена въ изобилие противочумна сурватка. Тоя отговоръ, ако е истински, е много утѣшителенъ за за цѣлото човѣчество.

Това е, което може да се каже относително настоящото състояние на лѣкуванието чумата, което състояние не е толкова завидно и което ни кара да се боимъ отъ тая болѣстъ толкова, колкото сж се боели хората въ по-напрѣшнитѣ епидемии и да търсимъ срдства за прѣдпазване отъ тоя бичъ. (Слѣдва).

(Изъ „Медицинска Бесѣда“).

ЗДРАВΟΣЛОВНИ.

Солта като цѣръ. Солта често исцѣрява побѣлѣло небе и побѣлѣлъ языкъ, — направи за това нѣколко пѣти гаргара съ солена вода. Когато нѣкой страда отъ главоболне, нека натисне или бодне язи-

кътъ си съ соль и слѣдъ десетина минути да пие студена вода; това може да го избави отъ главоболнето. Солта втвърдява вѣнцитѣ на зжбитѣ, набѣлява зжбитѣ и подобрява дѣхътъ на човѣка. Когато те болятъ глѣзенитѣ, трий ги съ смѣсъ отъ соль, вода и спиртъ; това, може би, много ще ти помогне. Диспепсия, несмилаване, и сърдцеболъ (горение въ сърдцето — стомаха) могатъ, може би, да ся излѣкуватъ чрѣзъ испивание на една чаша горѣща вода, въ която ся е стопила една малка лажичка соль. Соль съ вода спира кръвотечението и пр. вслѣдствие на вадение зжби; нажабури се доста съ солена вода. Слаби и уморени очи се облекчаватъ, като ся миятъ съ топла солена вода. Гаргара съ солена вода помага на гласнитѣ орждия на говорители и пѣвци. Ако лоба на главата ся трие сегизъ-тогизъ съ соль, и ако соль ся туря въ водата, когато се миешь, това прѣдпазва косата да не капе. Полѣзно е да ся ядѣтъ орѣхи съ малко соль.

Цвѣтя, отрѣзани траятъ въ чаша прѣсни за по-дълго врѣме, когато въ водата е сипава и малко соль.

Всѣкакви салати трѣбва да се потопяватъ въ солена вода, за да ся умъртвяватъ разнитѣ животинки или червие въ тѣхъ. Солта и канфора въ студена вода сж добри прѣчистители на спални стан. Стан ся държатъ лѣтъ по-хладни и съ по-прѣсенъ въздухъ, ако дюшемето имъ ся истрива всѣкой денъ съ парцали, потопявани въ силно насолена вода; по този начинъ ся истрѣбватъ разни нездравословни зародиши.

Горнитѣ нѣща сж изложени въ единъ Филадельфийски вѣстникъ. Опитай ги, ако искашь.

Други честителни и пр. свойства на солта. Пятна по ржцѣтъ понѣкога ся отмахнуватъ като ся триятъ съ лимонъ и соль; но послѣ не ги мий съ сапунъ. Мѣдъ и стѣкло могатъ лесно да ся очистятъ, като ся триятъ съ смѣсъ отъ лимонъ и дрѣвна соль. Посолено млѣко трае прѣсно за много дълго врѣме, нежели несолено. Ако двадесетъ оки соль и десетъ оки нитратъ аммония ся сипятъ въ нѣколко котли вода и ся затвори добрѣ, огньовете (пожари) могатъ лесно да ся гасятъ съ тази смѣсъ.

(Изъ „Домашенъ Приятель“).

Въ Недѣля на 9-й Февруарий, въ „Варненското Градско Сиропиталище“ имаше водосвѣтъ. Цѣлото Дружество състояще се отъ 103 членки бѣха на водосвѣта. Същеникъ Стефанъ и свѣщенникъ Железко бѣхъ поканени за водосвѣта. Свѣщенникъ Стефанъ държа кратка, но ясна рѣчь, съ която похваляваше това християнско дѣло, за което се заемло Женското Дружество „Майка“, измолваше благословение Господне надъ неговия успѣхъ, посщряваше Дружеството да работи съ душа и сърдце, както се е завзело отъ самото начало и че Господъ ще въздаде всѣкому за трудовѣтъ. Направи единъ краткъ очеркъ, какъ до Рождество Христово, тия въ нищо невинни дѣцата сж биле отблѣснати и какъ послѣ спасителя ни Христосъ е изменилъ понятията у хората и прѣвъ съ своето учение ги е защитилъ.

Слѣдъ това имаше рѣчь отъ страна на комиссията, съ слѣдующето съдържание,

Уважаеми Г-жи и Г-да!

Комиссията желае на кратъко да Ви запознае, какъ сж израстнати тия дѣца и какъ сж тѣ настани за сега.

Отъ начало дѣцата сж биле давани на кърмачки. Почитаемото Кметство не е желаяло нищо за да имъ

даде най-необходимата и най-естествената храна, именно: женско мляко. Когато дъцата израстнаха, окръжаващата сръда взе да оказва своето влияние, въпроса за по-нататъшното имъ растение стана по-сложенъ. Показа се, че по-вечето отъ кърмачките не сж добри майки, като възпитателки, даже за своите дъца.

Тогава Почитаемото Кметство взе дъцата отъ кърмачките. Постара се да даде необходима обстановка за по-нататъшното имъ растение, нъ тъй като е натоварено съ много други грижи, то неможеше да отделя достатъчно свободно време за това дѣло, поради което всичките негови старания и опити оставаха бѣзъ успѣхъ. Въ прѣдъ видъ на това, Женското Дружество „Майка“ рѣши да прѣдложи услугите си на Почитаемото Кметство, да му помогне, като се завземе да настани по сѣмейно тия малолѣтни сирачета и избра комиссия, която да положи майчини грижи необходими за урежданieto на това дѣло.

Както е извѣстно Почитаемото Кметство отпуща необходимите материални средства, то е взело върху си бащинските грижи, а комиссията избрана отъ дружеството „Майка“ се стара епорѣдъ средствата да настани дъцата по сѣмейно. И подобно настаняване по мнението на комиссията е най-добро, защото се приближава до обстановката необходима за правилното възпитание на малките дъца—сѣмейната.

Подобни приюти за малолѣтни сирачета има устроени много по цѣла Европа. Най-важните распорѣждания на работите, най-главния надзоръ въ тѣхъ се заематъ, да изпълняватъ безвъзмездно майки, бащи ржководими само отъ желанието да сж ползвани въ нѣщо на тия невинни дѣчица и косвенно на обществото. Тѣ работятъ съ душа, съ чувство, а не както чиновници, като механически изпълнители и за това подобни приюти най-добре процъвтватъ и се прѣдпочитатъ. Тия лица работятъ, нежелѣятъ времето си, стараятъ се, съ родителска грижливостъ, да заобиколятъ дъцата съ най-необходимото за правилното имъ растение и възпитание, така щото, ако тия дъца сега се лишени отъ майчина любовъ, то поне да се възпитатъ така, за да не сж и отъ послѣ тѣжастъ на себе си, и на обществото, да бждятъ нещастни клѣтитѣ прѣзъ цѣлия си животъ.

Тия сжщитѣ понятия и мисли сж ржководили инициаторките на това дѣло и у насъ. Къмъ сжщото това се стрѣми комиссията при настаняването на тия нещастни дъца.

Приканват се прочее, уважаеми Г-жи и Г-да, да поддръжите това крайно симпатично дѣло съ своите родителски съвѣти, съ своята помощъ, за да могатъ да сж поставятъ въ още по-добри условия тия сирачета. Да имъ се даде възможность, да се запознаятъ съ дѣтинско щастие, дѣтинска радостъ, да се промъкне свѣтълъкъ лжчь въ тѣхния крайно мраченъ животъ.

Да обичаме, да се грижимъ, да жалѣмъ, само своите дъца това не е особенъ подвигъ. Тия сжщитѣ чувства иматъ и животните къмъ своите малки. Да жалѣмъ нещастниците само съ слова, така сжщо не е достатъчно. Истинското челолюбие изисква да обичаме, жалѣмъ и чуждите на дѣло.

И така по-вечко любовъ и душа да възложимъ въ това дѣло, уважаеми Г-жи и то прѣкрасно ще тръгне и у насъ.

Словата на Спасителя ни Христосъ: „люби ближняго какъ самага себя“ и „слова безъ дѣла мертвое естъ“, ясно ни посочватъ какво сме длъжни да правимъ.

ВАРНЕНСКИЙ СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 269

На основание изпълнителния листъ № 689/95 г. издаденъ отъ I Варненский Мировой Сждия въ полза на Варненца Никола Боевъ противъ Варненката Каля Жейнова като поржчителка на Димитръ Жейновъ, обявямъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстните вѣстници и въ продължени на 31 день ще продавамъ публично въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство слѣдующия имотъ на поржчителката: Едно лозе отъ около 2½ уврата въ Варненскитѣ лозя мѣстность „Пашкжларъ“, съсѣди: Попъ Панайотъ, X. Костадинъ Ивановъ, Катерина Великова и пжтъ, оцѣнено за 450 лева, отъ която ще почне продажбата. Заинтересованите могатъ да се явятъ въ канцеларията ми и наддаватъ.

Варна, 27-й Януарий 1897 г.

3—1

Сжд. Приставъ: Г. Захариевъ.

ВАРНЕНСКИЙ СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 4101

Обявямъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстните вѣстници ще продавамъ въ продължение на 31 день публично въ канцеларията на Варнен. Сждебно Приставство домуозначения имотъ, принадлежащъ на Варненца Георги Стойковъ, за издължение дългътъ му къмъ Варненската Земледѣлческа Касса по изпълнителния листъ № 2663 отъ 1896 г., издаденъ отъ I Варненский Мировой Сждия за 225 лева, лихви и др. Той е: Едно лозе отъ 3 декара и 3 ара, въ Варненскитѣ лозя мѣстность „Совуекъ-Сумаръ“, съсѣди: Христо Атанасовъ, Татаръ Вели, Катина Тодорова и пжтъ, оцѣнено за 425 лева, отъ която ще почне наддаването. — Заинтересованите могатъ въ присжтетвенните дни и часове да се явятъ и наддаватъ.

Варна, 31 Декември 1896 година

3—3

Сждебенъ Приставъ: Г. Захариевъ.

ПРОДАВА

се едно праздно мѣсто сръщу гръцката църква „Св. Богородица“, улица „Парушева“ отъ около 270 кв. метра. За споразумение при г. Константинъ Кулмаси въ Гръцкото Консулство.

5—2

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Продавамъ собственото си мѣсто отъ 560 квадрат. метра, находяще се въ V участкѣ, означено по планътъ № 39, буква II., между съсѣди: А. Овчаровъ Димитръ Радиновъ и Капитанъ Златевъ, съ най-известна цѣна.

Варна, 17 Януарий 1897 год.

3—3

Д. Апостоловъ.